

две години Славянска школа и иждиви за учреждението и повече от 60 000 гр. от свои пари“, „и до днес он истий не престанува да я украшава с нуждите и, и ся размишлява да убезбеди и будущността ѝ чрез уступление и приношение на едно соразмерно и храбро количество за неин чинен доход, щото да може да посреща своите ежегодни иждивения“⁴². За нуждите на града известният търговец предоставя един от своите магазини за преоборудването му в аптека: „Негово Почтенство от такива благодетелни чувства подвизае направи на свое иждивение и една своя магазина на спицария за преизящнаго доктора Александра Миси Христофидес.“⁴³ Като обществено ангажирана личност, хаджи Минчо изразява своето желание да подпомогне финансово строежа на болнично заведение в града и изграждането на Елинското взаимно училище⁴⁴. С негови средства е построена и сградата на Девическото училище⁴⁵.

През 1854 г. влиятелният стопански деец се включва в управлението на Търново, като кмет на една от християнските махали. За заеманата от него длъжност ние черпим информация от кратка дописка в „Цариградски вестник“, визираща дейността на търновския управител Галип паша: „По призование Сами пашово, видинский губернатор, преминалий пяток отиде за тамо търновский наш Галип паша, придружен от Местан ага, Фучуфин, от почтний Ни градоначалник х. Минчо х. Цачев и Георги казаа чорбаджията.“⁴⁶

В определени случаи публикуваните материали във възрожденския печат са единственият достоверен източник от епохата за стопанските и обществени изяви на някои местни дейци. Показателна в това отношение е посочената вече от нас дописка за убийството на Василий Серкинолу, допълнена с информация за неговата благотворителна дейност. Единствено от страниците на в. „Дунавски лебед“ ние черпим сведения, че търновският търговец е един от спомоществователите при изграждането на една от църквите в града: „За новата черква, която се зида в Търново, храм „Св. Атанаса“ той жертвува и доста пари и голям труд.“⁴⁷

При конструирането на представата за търновските търговци информацията се натрупва постепенно, като обединителното звено между отделните фрагменти е доминиращата цел, която в конкретния случай има познавателен и оценъчен характер⁴⁸. Възрожденската преса извайва реалистичен и в значителна степен положителен образ на търновските стопански деятели, който се покрива с тогавашната действителност. Тя обективно отразява очерталите се през епохата тенденции за промяна в светогледа на българина. Тези процеси са валидни преди всичко за развитите в стопанско отношение селища като Търново, където практическата необходимост от знания помага за развитието на търговията и индустрията⁴⁹. Про-